

Religion: sann och falsk

Välkomna, mina käraste vänner. Ni är alla välsignade. Genom alla tider har den gudomliga strävan varit fokuserad på att förmedla en sann religion till mänskligheten. Denna strävan åtföljdes emellertid av en oundviklig reaktion, bestående inte så mycket av antireligion, som man kanske kan tro, utan av falsk religion. Denna förvrängning främjas genom att det falska ges sanningens utseende. Om ni följer religionens historia, kommer ni att kunna urskilja en uppenbar, om än gradvis trend med många återfall, som leder från den falska mot den sanna religionen. Särskilt under senare tid, trots, eller kanske på grund av, alla omvälvningar och all förvirring, går trenden starkare än någonsin mot en sann religion.

Vilka är de viktigaste skillnaderna mellan sann och falsk religion? En av de viktigaste faktorerna är att i falsk religion är auktoritetslydnad ett av de starka fästena. I alla religioner – i vissa mer och i andra mindre – spelar idén om lydnad en viktig roll. Sann religion lyder inte. Den är fri. Sann religion är en viljemässig process: en fri, självbestämmande handling som kommer ur förståelse. Den får människor att agera utifrån sin egen övertygelse och aldrig utifrån rädsla, inte heller utifrån önskan om att behaga och blidka en mer mäktig person, varelse eller auktoritet.

Auktoritetslydnad har uppmuntrats av religionens förespråkare under det halvt sanna och endast delvis giltiga argumentet att mänskligheten var alltför mycket förslavad av sina lustar för att släppas fri. Lydnad behövde därför inskräpas för att skydda samhället.

Ytligt sett kan detta tyckas vara riktigt; i verkligheten är det inte det. För även om det är sant att mänsklighetens övergripande utveckling inte är tillräckligt framskriden för att vara fri från destruktiva impulser, behöver lagarna för att förhindra en sådan destruktivitet inte kombineras med religion. Religionen skulle med andra ord inte behöva förmedla idén om en sträng gudsauktoritet för att förhindra brott. Det finns andra sätt att åstadkomma detta genom civilrättsliga lagar. Religionen behöver inte förvrängas och sanningen fördunklas genom att uppmuntra mänsklighetens svagaste, sjukaste och mest omogna tendenser. Det är dessa tendenser som utnyttjas för att upprätthålla en falsk religion.

Ni vet vid det här laget, på grund av ert arbete på denna väg, att en av era stora kamper är att övervinna den omedvetna önskan om att förbli ett fastklamrande, skyddat barn, att vägra vuxenlivets synbarliga svårigheter, eget ansvar och självständighet. För barnet inom er verkar det mycket bättre att förbli hjälplöst, att tvinga den mäktiga vuxna världen eller Gud eller något substitut för dessa två, att ta på sig det ansvar för ditt liv som du själv bör bära. De oerhört skadliga effekterna som den här dolda inställningen har på personligheten kan endast upptäckas när den blir medveten. Men omedvetet slåss ni mot just denna medvetenhet och tror längtansfullt i ert medvetande att vuxenlivets nackdelar kan undvikas genom att man förblir ett barn, som samtidigt vägrar att se och möta den förlängda barndomens tragiska nackdelar. Den här själsförklamande inställningen lyckas till slut verkligen göra dig hjälplös, samtidigt som gudsauktoriteten som du önskar ska ta över ditt ansvar helt enkelt inte finns där. Detta ger i sin tur upphov till bitterhet, uppror och en djup känsla av orättvisa. Du känner dig lurad. Du har trots allt lytt, ofta bokstavligen. Men en lydnad av detta slag har alltid fel motiv: ”Om jag lyder, kommer du att skydda mig. Du kommer att fatta beslut åt mig. Jag kommer inte att hållas ansvarig och jag kommer att belönas med lycka för att jag är ett lydigt litet barn.” Eftersom Gud inte ”belönar” sådana osunda inställningar, måste du känna dig lurad. Du kan inte undgå att känna orättvisa i världen.

Falsk religion har uppmuntrat och utnyttjat denna mycket sjuka tendens. Den har upprättat regler och dogmer och har förvrängt lagen till en så oböjlig konstruktion att människor lätt gick in i den här undergivna och beroende inställningen. Falsk religion uppmuntrade rädsla, beroende, hjälplöshet och en förödmjukande, om än ofta mycket subtil, tendens att blidka. Detta har den ytterligare förödande effekten av att ge upphov till självförakt och skam, som i sin tur ofta måste hitta utlopp som blir destruktiva gentemot andra, liksom mot jaget. Ett uppror måste följa denna uppsättning av känslor.

Närhelst rädsla, försagdhet, icke-hävdande, blidkande och lydnad överväger i en personlighet, måste det också finnas uppror. Det behöver inte finnas på ytan, men det måste finnas! Det kan inte råda något tvivel kring det. Det kommer att vara en tämligen påtaglig kamp att hitta denna nivå där det finns uppror, bitterhet, fientlighet och aggression. Denna kamp orsakas av motståndet mot att ge upp den omhuldade självbilden av att vara den ”goda” personen. Behovet av en sådan ”godhet” grundar sig till största del i den dolda strävan efter att förbli ett hjälplöst barn för att få den vuxna världen – eller Gud eller livet eller en mänsklig auktoritet – att se nödvändigheten i att ta hand om barnet. Och barnet ”förtjänar” bara ett sådant välvilligt omhändertagande om det upprätthåller sin ”godhet”.

Om man hos en människa möter en överdriven betoning på självständighet, fientliga dominerande tendenser, tuffhet och ett förnekande av alla lagar och regler, kan man av samma anledning vara

säker på att det också finns rädsla, underdånigt blickande och hjälplöshet, dock dolt från medvetenheten. Skammen som omger dessa tendenser är så stor att den yttre personligheten tar på sig en falsk frihet och självständighet i en dålig imitation av de verkliga kvaliteterna. Eftersom sådana människor så starkt önskar undvika livets kamp, kryper de på samma sätt som den övervägande blickande och rädda typen, men skäms över den här svagheten, liksom över besvikelsen att inte få det på sitt sätt. Omedvetet känner de sig ensamma. De känner sig avvisade av Gud, av livet, av mänskliga auktoriteter och denna skam behöver döljas till varje pris.

Båda renodlade typer – som ofta visar sig i mer subtila blandningar och kombinationer – representerar naturligtvis psykologiska avvikelser som alltid kan spåras till föräldrarnas inflytande och tidiga upplevelser. Det är dock även viktigt att betrakta dessa yttringar ur andlig och religiös synvinkel. En fullständig medvetenhet om och förståelse för dessa inställningar kommer att visa er hur ni inombords avviker från era medvetna övertygelser.

Där det finns yttre religiös tro, lydnad och blickande, försök alltså att upptäcka inte bara den fastklamrande hjälplösheten, utan även den dolda förbittringen över att Gud inte har trätt fram för att förse dig med det du behöver och vill ha, för att leda livet åt dig, göra livet rätt åt dig, för att avlägsna grymhet och orättvisa, lidande och smärta från denna jord. Sådana allmänna klagomål motiveras ofta av den inre subjektiva besvikelsen över att inte vara ”omhändertagen”. När du upptäcker ett märkbart uppror och en aggressivitet, en drivkraft att vara överdrivet självständig, försök att djupt inom dig hitta en önskan om auktoritetens starka hand som är totalt god mot dig och din besvikelse över att du inte kunde hitta denna.

Det kommer vara en del av er uppgift i ert inre arbete att konstatera var det finns falsk religion djupt i din själ; var du så att säga lånar religiösa föreskrifter, bakom vilka du döljer och ursäktar dina barnsliga tendenser att vägra växa upp.

Era medvetna rätta uppfattningar är värda mycket lite när de undermineras av era omedvetna övertygelser. Om man inte lever, upplever och känner dessa rätta idéer, blir de kraftlösa. De är tomma. Först när övertygelserna införlivas på den emotionella nivån och integreras i hela karaktärsstrukturen, får de kraft. Närhelst ni undrar varför saker händer er som strider mot era övertygelser och de andliga lagarna som ni så väl känner till, kan ni vara säkra på att ni åtminstone i något avseende avviker inombords. Det kommer att vara er uppgift att hitta på vilket sätt och hur mycket ni omedvetet avviker från era korrekta medvetna uppfattningar. Medan ni kanske mycket väl vet att Gud är varken en välvillig eller fientlig auktoritet, att Gud har gjort oss fria och det är upp till oss att utvecklas, kan ni ofta upptäcka att era känslor helt avviker från en sådan vetskap.

Problemen som ni bär på genom många inkarnationer och genom er barndom, hjälper till att föra fram dessa omedvetna konflikter till ytan. Men det gör också religionens tendens att uppmuntra blind lydnad. Båda faktorerna framkallar personligheter som är förvrängda av hjälplöshet, falsk godhet och blidkande, eller av en överdriven självständighet, rebelliskhet och falsk tuffhet, eller en kombination av båda. I båda fallen döljer du något och försöker bevisa för dig själv och andra att det dolda inte finns. I det ena fallet är det upproret och fientligheten som döljs, i det andra är det hjälplösheten och önskan om beskydd, tendensen att blidka och vara falskt ”god” som döljs.

Genom att upptäcka, spåra, förstå och lösa dessa förvrängningar, växer du inte bara upp och blir en starkare och lyckligare människa, du bidrar också mycket mer än vad ni för närvarande alls kan förstå till att avlägsna falsk religion och ersätta den med verklig religion i världen i stort.

Lydnad, så som falsk religion uppmuntrar och lär ut den, är helt oförenlig med idén om att en fri människa kan uppnå gudomlighet. När blind lydnad väl avlägsnas från religionen och från individens själ, kommer upproret mot det som verkligen är gott, klokt och kärleksfullt i religionen att upphöra, eftersom religionen kommer att förlora draget av hyckleri och skenhelighet som den så ofta har för ett antal individer. Sann religion, genuin andlighet, syftar i första hand till att göra dig fri, att göra dig stark, att göra dig ansvarig så att du inte väntar på att rättvisan ska delas ut till dig, utan upptäcker din egen rättvisa. Med fel inställning misslyckas du inte bara med att avlägsna din självpåförda hjälplöshet, du uppmuntrar den och uppmuntrar även falsk religion, även om svagheten och fasthållandet vid en auktoritet råkar ta en medvetet sekulär form. Ni behöver alltså förstå att en sådan omognad och sådana själsliga avvikelser går hand i hand med falsk, auktoritär religion. Något som är falskt medför alltid en lika falsk motåtgärd.

Upptäck därför i vilka subtila, djupt dolda skrymslen i din själ som du förväntar dig att Gud ska leva åt dig, fatta beslut åt dig, frambringa önskade resultat åt dig, ge dig det som du själv skulle kunna erhålla om du bara bestämde dig för att bli fri och mogen. Upptäck detta element inom dig som är mer skadligt än vad du nu kan inse. Du lamslår dig själv med denna dolda inställning. Och du gör en falsk krycka av sanningen.

Den falska religionen skadar den sanna religionen mer än fullständig ateism och materialism, på grund av att den gör en fars av sanningen, av digniteten i mänsklighetens frihet och gudomliga styrka. Den lägger ett kraftfullt argument i de antireligiösas mun. Det blir därför mycket viktigt att finna var ni fortsätter att klamra er fast på grund av att ni är rädda för att stå på egna ben. Ni kan först undra hur man ska gå till väga för att hitta detta element inom er. Jag säger att det inte spelar någon roll var man börjar om man fokuserar på detta mål. Ta vilken negativ känsla som helst: avund, bitterhet, rädsla, hjälplöshet – och den mest kännetecknande av alla, självömkan. När du väl konstaterar dessa känslor, blir det inte så svårt att upptäcka var du håller fast vid ett andligt

och emotionellt spädbarnsstadium. Sök i den här riktningen, även om du tror att detta inte gäller för dig. Om du verkligen vill hitta sanningen kommer du att göra det. Det har ni alltid gjort. När du väl har upptäckt detta omedvetna insisterande på att förbli ett hjälplöst barn, börjar du snart se att det är ansvarigt för din svaghet, din hjälplöshet, din bestående rädsla för livet. Men du slåss mot den upptäckten genom att göra dig ännu mer hjälplös, räddare och svagare. När du verkligen ser och förstår detta, kommer du att börja förändras – och din styrka växer. Du hoppas inte längre att Gud ska ge dig det som du borde och kan vara stark nog att erhålla åt dig själv. Och detta kommer att ge dig självaktning och trygghet. Så länge du håller fast vid en starkare auktoritet än du själv för att undvika ansträngning och ansvar, kan du inte undgå att känna självhat och självförakt och du blir svagare och mer hjälplös.

En sådan relation till auktoriteter kan ta formen av en diffus känsla av att världen i stort måste blickas. Detta kan också kännas mot vissa människor, eller det kan i själva verket utgöra ditt gudsbegrepp, som sedan leder till den gudsbild som jag tidigare har diskuterat.* Falsk religion och ditt omedvetna insisterande på att förbli ett spädbarn går samman och framkallar denna gudsbild.

I övergångstillståndet mellan att ge upp den falska religionen och omfamna den sanna religionen, inträder en fas av intighet. Den är verkligen en svår fas. Det är en fas där du känner dig ensam på grund av att den falska guden löses upp och den sanna guden ännu inte kan få fäste i ditt väsen. I den här fasen kan all din tilltro börja falla sönder. Du kan vara full av tvivel kring Guds själva existens. Detta är följden av att den falska tryggheten, flykten, kryckan som är en del av det andliga spädbarnsstadiet, avlägsnas. Eftersom guden enligt ditt barnsliga begrepp verkligen inte existerar, tycks Gud själv tillfälligt inte existera överhuvudtaget.

Men allteftersom den falska religionen och dess gudsbild försvinner, även medan du tillfälligt känner dig ensam, börjar en inre kraft att växa inom dig, långt innan du blir medveten om den – förutsatt naturligtvis att du inte omkullkastas av detta tillfälliga tillstånd, utan fortsätter att arbeta. Du behöver vara villig att själv ta på dig att bli hel, stark och ha tillit till dig själv. Du behöver besluta dig för att inte låta detta tillfälliga tillstånd krossa dig in i ett abdikerande från livet och kampen. Om du faller in i ett sådant tillstånd, kan du inte komma ut som en fri, stark individ. Du kan återigen falla tillbaka in i den falska religionens vilseledande, ytliga bekvämlighet. Om du utvecklar din egen styrka av just den anledningen att du känner dig ensam, då kommer du att segra och vägen till sann religion förbereds genom din egen inställning och ansträngning. Detta är det enda sättet som du kan släppa taget om fantomguden och utveckla den verkliga guden – inre frihet. Vägen till honom går genom att acceptera ensamhet. En sådan acceptans kommer att stärka självständigheten och det egna ansvaret som är oundgängliga för den gudsvarelse ni önskar bli.

Om ni förstår dessa ord, inte bara intellektuellt och ytligt, utan efter att ha arbetat under en tid och stött på motsvarande känslor, tendenser och reaktioner inom er, kommer ni att förstå två saker mycket bättre än tidigare. Det ena är föredraget om dualitet.** Att acceptera döden och det okända är den enda förutsättningen för att acceptera livet och lyckan – däremot inte att acceptera döden med en önsketänkande andlighet, genom att undvika rädslor och tvivel, inte genom att använda religionen som en krycka för att stödja dig när du står inför rädslan och ensamheten, utan genom att känna igen och modigt möta dem. Först då kan sann religion och vetskap ersätta flyktens falska religion och de diffusa övertygelserna som bara tjänar till att täcka över din rädsla.

Det finns en ömsesidighet här. Att acceptera döden och det okända hänger samman med att acceptera självständighet och eget ansvar. Båda indikerar en andlig och emotionell vuxenhet, frihet, växande, kreativitet, styrka och tillit till jaget och verklig trygghet. Den falska religionens känslomässiga klimat kan uttryckas med följande ord: ”Jag är en svag, hjälplös syndare. Jag kan inte göra något utan Gud, utan en auktoritet som tillåter mig att vara lycklig. Denna Gud har rätten att vara god eller dålig mot mig. Men om jag lyder och blidkar, finns chansen att han kommer att vara välvilligt inställd mot mig, eller jag hoppas så.”

Ur en känsla av förödmjukelse kommer du att utveckla ödmjukhet. Från att hålla fast vid att blidka och blint lyda – ofta utan förståelse – utvecklas du till en stark självansvarig individ, där du litar på din egen förmåga att erhålla vad du behöver i livet. Ni behöver modet att nu släppa taget om den falska religionens illusion, om den falska trösten. Och i detta övergångstillstånd, om du går igenom det, kommer din styrka att komma från sanningen.

Den andra punkten är anledningen till att jag under en ganska lång tid ofta har betonat det psykologiska snarare än det andliga perspektivet. För ingen av er är fri från andlighetens förvrängning, nämligen att använda den som en flykt, som ett substitut för era svagheter, som en lindring av era rädslor, som ett försök att blidka Gud för att erhålla det som ni enkelt skulle kunna erhålla genom era egna ansträngningar. När religionen utgör ett substitut, kan den hjälpa ett tag. Den kan lindra orimliga rädslor. Men i det långa loppet förlamar den er och ert växande. Jag behöver ibland avstå från att uttala en andlig sanning direkt, eftersom ert undermedvetna skulle missförstå och missbruka den. Men ju fler problem ni löser, desto säkrare blir det att berätta sanningen för er utan faran av att förstärka er inre tendens att sjunka in i falsk religion. Sann religion kommer då att komma från er egen styrka, inte från dogmer. Den kommer inifrån och inte, som ni nu omedvetet förväntar er, utifrån.

Att utveckla era egna resurser och styrkor i stället för att erhålla dem från ett väsen utanför er själva är inte mindre gudomligt. Helt tvärtom. Med den förståelsen kommer ni inte att ha något emot att jag ibland återvänder till ett mer andligt perspektiv för att se var de psykologiska

avvikelserna – bilderna, förvrängningarna, de felaktiga slutsatserna, de falska lösningarna – strider mot den andlighet som ni alla strävar efter. Då och först då kommer ni fullt ut att förstå att dessa inte är två orelaterade ämnen: det ena utgör en integrerad del av det andra.

Mina vänner, finns det nu några frågor rörande detta ämne?

FRÅGA: Skulle du kunna förklara vad sann religion är jämfört med den felaktiga inställningen? Var kommer tron på Gud in om man inte känner att han är en hjälp? Jag följer inte helt med här.

SVAR: Du kommer att känna att Gud är en hjälp när du kommer till den sanna religionen efter att ha övergivit kryckan, men i en helt annan bemärkelse. Som det är nu, behöver du Guds hjälp på grund av att du gör dig hjälplös. Därefter kommer du att känna Guds hjälp på grund av att du förnimmer universums fullkomlighet och dess lagar, som du är en väsentlig, bidragande del av. Du kommer att känna att du är drivkraften i ditt liv. Du kan hjälpa dig själv om du verkligen vill, om du är redo att offra något.

Låt oss säga att du önskar dig lycka i en viss riktning – och detta är inte någon diffus känsla, utan ett klart definierat mål. Du söker och upptäcker hur du hittills har förhindrat denna lycka och vad du kan göra nu för att erhålla den genom dina egna ansträngningar. Du förstår vad detta kräver av dig och det blir upp till dig att antingen uppfylla dessa krav då du beslutar dig för att det är värt det, eller att avstå från dem. Men det kommer inte att finnas en gnagande känsla i din själ att du är ett försummat och orättvist behandlat barn. Sann religion utgör andlig och emotionell mognad. Guds roll är inte att förse dig med saker som du inte önskar erhålla åt dig själv. Men gudsmedvetandet kommer att uppenbara för dig att hans värld är underbar och att du har mycket mer makt än du har insett, om du bara aktiverar den genom att avlägsna dina egna hinder för uppfyllelsen.

Den falska religiösa inställningen uppstår när du ber Gud om att hjälpa dig att övervinna en svårighet i ditt liv och sedan sätter dig ner och väntar. Du undersöker inte tillräckligt varför du har denna svårighet. Du kanske gör det på ett plikttroget sätt, för att någon annan som har auktoritet har sagt åt dig att göra det. Men även när du försöker göra den undersökningen, tenderar du att försöka bevisa att du inte har något med svårigheten att göra. Den har bara oförtjänt kommit över dig och det finns inte något sätt att komma ut ur den om Gud inte ingriper med en handling av nåd. Du uppåddar inte den inre viljan och styrkan att upptäcka hur du verkligen kan erhålla det du önskar utifrån din egen kreativitet.

Gud finns inom er. De gudomliga krafterna finns inom dig om du mobiliserar dem snarare än väntar på att de ska komma in utifrån. Och mobiliseringen av dessa krafter kan bara ske om du

släpper taget om en viss skadlig inställning, något destruktivt, som det återigen är upp till dig att upptäcka. Styrkan och tryggheten som kommer från den inställningen ger dig en helt annan relation till Gud liksom ett helt annat gudsbegrepp. Känslomässigt kan orden ofta förbli desamma, men begreppet och det inre klimatet kommer att vara annorlunda.

Orden är ofta desamma för både sann och falsk religion, men den inre upplevelsen skiljer sig åt helt. Både den falska och den sanna religionen säger att Guds nåd finns. Även om du är lämnad åt dig själv, existerar nåden fortfarande. Men denna förståelse kommer inte förrän du tar ansvar för dig själv. Så länge du förväntar dig att Guds nåd ska kompensera för din mänskliga lathet och girighet, måste du bli besviken, oavsett om du erkänner detta för dig själv eller inte. Du blir på så sätt sårad och arg och upprorisk. Du vänder dig då antingen bort från Gud helt och hållet, förnekar hans existens i universum eller betraktar dig som ett isolerat fall av försummelse, dels ovärdig hans nåd och hjälp, dels orättvist behandlad. Så du vältrar dig i skuld och självömkan. Detta gör dig mer beroende och hjälplös – och så fortsätter den onda cirkeln där du sonar ditt uppror mot Gud genom att blidka honom ännu mer med en räddhågad lydnad som är helt på ytan och föranledd av de sjukaste motivationerna.

FRÅGA: Jag förstår. Men hur kan vi gå till väga med det? Den här gudsbilden är så ingrodd i oss efter så många decennier av att lära sig den felaktiga inställningen. Skulle inte bönen också förändras om vi gjorde oss av med detta begrepp? Skulle inte allt förändras?

SVAR: Jo, naturligtvis. Men saken är den, mitt barn, man kan inte säga ”Nu ska jag göra mig av med min gudsbild”. Det är inte något som man bara kan bestämma sig för i sitt sinne. Det fungerar inte så. Dess känslomässiga inverkan skulle bestå om du försökte förändra den enbart genom ett yttre beslut. För att kunna fatta ett inre beslut, måste förfarandet vara detsamma som det alltid har varit i detta arbete. Upptäck dessa inställningar och förstå dem mer fullständigt. Om detta görs på djupet, inte bara ytligt, kommer ni alla att bli förvånade över att upptäcka hur långt ni har gått för att med kraft vidmakthålla spädbarnsstadiet. När ni väl analyserar och förstår vissa känslomässiga beteendemönster, kommer ni att inse hur bakvända de är, hur oförenliga de är med er medvetna övertygelse, hur motstridiga de är egna intressen, hur logiskt omöjliga de är. Efter att ha sett och förstått allt detta, sker förändringen organiskt, av sig självt, så att säga. En viss period av självobservation är nödvändig för att få full insikt och sedan kunna förändras.

Ni behöver upptäcka dessa subtila och lågmälda känslomässiga reaktioner. De är varken uppenbara eller starka. De är inte heller helt omedvetna. De finns där, men de är subtila och ni är så vana vid dem att ni inte ens ser att något inte står rätt till. Att upptäcka dem och analysera dem utgör det första steget och sedan se dem i ljuset av den här diskussionen. Detta kommer att bidra till att lösa upp gudsbilden på grund av att din inställning naturligt kommer att förändras. Du

kommer till exempel att upptäcka vilka dina förväntningar egentligen är, hur du i ditt inre klagar. Du kommer att upptäcka vad du själv skulle kunna göra för att förverkliga dessa förväntningar och du kommer att förstå varför du inte har gjort det. Detta bör vara förfarandet.

Själva det faktum att du är medveten om denna gudsbild gör dig oerhört lyckosam; många andra är inte medvetna om den överhuvudtaget. De är övertygade om att de inte har någon förvrängning i detta avseende. De kopplar inte samman vissa känslomässiga reaktioner med denna gudsbild, med den falska religiösa inställningen. De är fyllda av sina medvetna rätta övertygelser, medan deras omedvetna begrepp fortfarande befinner sig alltför långt bort från medvetenheten.

FRÅGA: Vilken religion ligger längst bort från sanningen?

SVAR: Det går inte att göra ett sådant uttalande. Det kan vara så att ett visst religiöst samfund har fler sanningsenliga läror, men att ett annat som har färre kanske i sin inställning som helhet ligger närmare sanningen. Förutom att det är farligt att göra sådana jämförelser, är frågan inte viktig.

FRÅGA: Ett av Kristus sista ord var "Fader, låt din vilja ske". Taget som ett exempel, skulle detta kunna ha betytt lydnad eller det skulle kunna ha betytt frihet.

SVAR: Precis. Orden är som jag tidigare nämnde ofta desamma. Sanningen kan så lätt misstolkas eftersom sanningens essens består av villigheten och förmågan att förstå. Från vad jag har diskuterat i kväll, skulle man exempelvis lätt kunna dra slutsatsen att det inte finns någon Guds nåd. Om det är meningen att du ska vara fri och självständig, var kommer då nåden in? Du skulle inte ens behöva den. Detta är inte sant. Nåden existerar verkligen. Men inga ord kan förmedla begreppet nåd om man inte först har nått denna sanna inre religiösa upplevelse. När du inte längre behöver nåden som ett substitut för din egen svaghet, när du inte gör din svaghet till en fördel, blir du stark. Du kommer under en tid att leva utan någon förståelse för nåden, men sedan kommer det sanna begreppet att väckas hos dig. Med andra ord, detta ensamma tillfälliga tillstånd måste först upplevas. De stora mystikerna betecknar det som "själens dunkla natt".

Uttrycket du just nämnde, "Låt din vilja ske", innebär i den riktiga förståelsen: "Jag släpper min lilla egenvilja, mitt begränsade synsätt och öppnar mig så att det gudomliga kan komma till mig." Det kommer inte utifrån, utan inifrån, som en djup kunskap och visshet, men bara om du inte avskiljer dig från detta förverkligande. Upplevelsen av att vara ett med det gudomliga kan endast ske om du lär dig att släppa taget, om du upphör att vara alltför rigid.

Den falska innebörden av "Låt din vilja ske" får mänskligheten att verka svag och dum, så att ni behöver en annan varelse som handlar och fattar beslut åt er i stället. Denna andra varelse är ofta

en mänsklig auktoritet eller en kyrklig auktoritet som gör anspråk på att agera å Guds vägnar. "Låt din vilja ske" innebär inte lydnad, det innebär att öppna sig i största möjliga utsträckning så att den större visdomen blir en del av dig.

FRÅGA: Utifrån vad du säger blir det tydligt att religion är en fråga om att varje enskild själ utvecklas till sin optimala punkt genom att söka och förverkliga sig själv. Kyrkorna har dock spelat en dominerande roll under många år, så det tycks som om deras funktion till slut skulle försvagas.

SVAR: Ja, det kommer den verkligen att göra. När fler människor följer en väg mot självisikt och växande och utvecklar sina egna resurser, kommer de inte längre att behöva en auktoritet. När det gäller de som ännu inte är tillräckligt framskridna i sin utveckling, kommer den mänskliga lagstiftningen att räcka för att skydda samhället från deras otämjda och destruktiva impulser. Det sant gudomliga kan endast vara verksamt i fria själar och detta kommer att ske. Hela historiens utveckling pekar i denna riktning.

FRÅGA: Du talade om sällskap. Ibland behöver man vara ensam. Hur kan man veta när det är lämpligt?

SVAR: Det finns ett enkelt svar på det, även om det inte alltid är lätt att veta. När du undersöker dina känslomässiga reaktioner och upptäcker att du vill ha sällskap utifrån en rädsla för att vara ensam, då har behovet av sällskap, åtminstone delvis, sin grund i ett torftigt motiv. Om du vill vara ensam utifrån en rädsla för att vara involverad för att du har en stark tendens att dra dig tillbaka, då har din önskan om att vara ensam återigen, åtminstone delvis, sin grund i ett torftigt motiv. Båda tendenserna kan med andra ord vara såväl sunda som osunda. En integrerad människa behöver både sällskap och ensamhet, och båda av konstruktiva skäl snarare än för att undvika något man är rädd för. Det rätta svaret kan endast komma ur en genomgripande inre granskning.

Du kommer mer och mer att se att sanningen inte kan anges som en fast lag. Det beror alltid på hur du känner och vad de bakomliggande motiven är.

FRÅGA: Jag försöker hitta ord för att uttrycka mina inre konflikter. Orden verkar överdrivna. Hur kan jag hålla mina ord i nivå med det som jag upptäcker i mitt sökande?

SVAR: För det första behöver du bättre förstå orsaken till din självdramatisering. När du väl förstår den, kommer behovet att minska. Det kommer att finnas en mer avvägd relation mellan dina ord och dina känslor. Lösningen är återigen inte att använda självdisciplin för att hindra

detta. Även om du skulle lyckas, kommer ett annat, kanske mer skadligt, symptom att träda fram. Använd hellre sådana yttringar som de användbara symptom de är.

FRÅGA: Kan jag göra det genom att försöka utvärdera orden?

SVAR: Absolut. Detta skulle vara en del av ditt privata arbete: vilka ord du använder och varför.

FRÅGA: Ofta är det mycket lätt för ett undermedvetande att kommunicera med ett annat. Men det finns tillfällen när det finns en så stark barriär att man inte kan tränga igenom. Den andra personen frågar efter svaret men lyssnar inte och man misslyckas med att förmedla sitt budskap.

SVAR: Sådana människor vill bara ha ett svar med förbehåll, det vill säga ett svar som är förenligt med deras försvar. De vill inte ha ett svar som de tycker är obehagligt. Detta skulle orsaka ett så starkt inre motstånd att de inte skulle kunna höra ditt påtalande. De kan inte ta in det som sägs till dem. Inställningen gentemot en person som befinner sig i detta sinnestillstånd är inte att försöka forcera frågan. Ju mer du vill tränga igenom motståndet, desto mer frustration och otålighet kommer du att känna. Och detta kommer ofrånkomligen att påverka den andra personen och öka motståndet ännu mer. Det blir dessutom ytterst användbart att analysera orsaken till din egen frustration och otålighet. Den kan bestå av mer än den goda viljan att hjälpa till. På något sätt kan din känsla av kompetens vara inblandad. Eller detta att den andra accepterar sanningen kan vara angeläget för dig på ett sätt som inte är realistiskt. Närhelst det finns sådana strömmar, upprättas en ömsesidig negativ effekt som förvärrar båda parternas inre problem. Men att upptäcka vilken inre dold roll du spelar kommer att vara välgörande, kanske även för båda parter. Om du inte hade några negativa eller problematiska tendenser, skulle du lätt kunna acceptera en annan persons begränsning. Detta vet ni. Detta är ett generellt svar som gäller för många.

Om det finns något oklart i det jag diskuterade i kväll, utvecklar jag det mer än gärna nästa gång.

Må dessa ord väcka ekon i era känslor. När ni låter detta föredrag påverka er, kommer det att röra upp så mycket! Detta är gott. Jag lämnar er med alla våra välsignelser för det kommande året för arbetet som är framför er. Ja, hjälp ges till er, men försök att få insikt i att du kanske uppfattar det som att den ska komma utifrån, frikopplad från dina egna ansträngningar och strävanden, och inte som något du uppåddar först och främst i dig själv.

Med detta, mina käraste vänner, var välsignade! Kärlek och frid till er alla. Var i Gud!

* Föredrag nr 52: Guds bilden

** Föredrag nr 81: Konflikter i dualitetens värld

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19